

Mieczysław Gąsiorowski

1904-1986

Absolwent Wydziału Mechanicznego z 1924 r., oficer mechanik, jeniec oflagu, dyrektor techniczny PLO.

Urodził się 26 września 1904 r. w Warszawie. Po skończeniu Gimnazjum Mechaniczno-Technicznego im. inż. Franciszka Muszkiewicza w 1921 r. zdał egzaminy do Szkoły Morskiej w Tczewie. Pierwsze praktyki morskie, jeszcze jako uczeń, odbył na duńskich statkach „Lituania” i „Estonia”. Po skończeniu szkoły został skierowany do służby wojskowej w wojskach lotniczych w Bydgoszczy

otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi „za zasługi na polu pracy w marynarce handlowej”¹.

W sierpniu 1939 r. powołany został do odbycia ćwiczeń rezerwy do 4. Pułku Lotnictwa w Toruniu. Tu zastała go wojna. Po obronie Warszawy był do 1945 r. w niewoli niemieckiej w oflagach: Braunschweig, Woldenberg i Murnau.

Z Murnau, uwolniony przez armię amerykańską, przewieziony został do Anglii, do Brighton.

W styczniu 1946 r. na własną prośbę przeniesiony do Marynarki Handlowej, zakrętował na m/s „Sobieski” jako starszy mechanik. W 1946 r. wrócił na tym statku do Polski.

Został w GAL-u starszym inspektorem technicznym, jednocześnie powołany przez ministra żeglugi w skład Komisji do Odbioru Statków Poniemieckich. W jej składzie byli kapitanowie Stanisław Kubin (abs. WN z 1926 r.), Waław Zagrodzki (abs. WN z 1924 r.), mechanicy okrętowi I klasy inż. Antoni Garnuszewski (pierwszy dyrektor Szkoły Morskiej w Tczewie) i inż. Mieczysław Gąsiorowski².

Gdy komisja zakończyła prace, został skierowany przez dyrekcję GAL-u do Genui, do siedziby generalnego agenta GAL-u, prowadzącego nadzór techniczny i eksploatacyjny statków polskich wchodzących do portów włoskich. Jego zadaniem było prowadzenie nadzoru nad przebudową s/s „Jagiello” z transportowca wojennego opalanego węglem na statek pasażerski opalany ropą.

W 1950 r., po powrocie, został głównym mechanikiem GAL-u, ale nie na długo, bo 1 stycznia 1951 r. GAL został zlikwidowany, w jego miejsce utworzono Polskie Linie Oceaniczne, a za to powstał Centralny Zarząd Polskiej Marynarki Handlowej w Gdyni, który w imieniu Ministerstwa Żeglugi sprawował bezpośredni nadzór na działalnością żeglugową wszystkiego, co pływało.

Na s/s „Toruń” w Kopenhadze

– w ten sposób został także absolwentem Szkoły Mechaników Lotniczych dla podchorążych rezerwy.

W Żegludze Polskiej rozpoczął pracę już w 1926 r., zakrętował na s/s „Toruń” – jeden z pierwszych pięciu parowców kupionych przez powstałą kilka miesięcy wcześniej firmę armatorską Żegluga Polska. Przez dwa lata był węglarzem i palaczem, a w 1928 r. awansował na mechanika i w 1931 r. dostał dyplom mechanika I klasy. Od tej pory był starszym mechanikiem na motorowcach pasażerskich GAL-u „Kościuszko” i „Sobieski”.

W 1938 r. pracował jako główny inżynier Bałtyckiej Spółki Okrętowej w Gdyni oraz przysięgły rzeczoznawca techniczny dla towarzystw ubezpieczeń morskich. Tego roku

¹ „Monitor Polski” 14.05.1938, nr 110, s. 1.

² Jan Kazimierz Sawicki, *Odrodzenie żeglugi morskiej w Polsce 1945-1947*, Gdańsk 1988, s. 262.

W latach stalinowskich Mieczysław Gąsiorowski był członkiem komisji przyznającej nagrody państwowe, dyplomy przez Główny Urząd Morski, opiniującej programy nauczania w Państwowej Szkole Morskiej w Gdyni oraz komisji egzaminacyjnej. W 1957 r. otrzymał dyplom inżyniera budowy okrętów na Politechnice Gdańskiej.

Po październikowym przełomie został szefem Polskiej Misji Morskiej oraz dyrektorem Gdynia-Ameryka Shipping Line – agenta polskich armatorów w Wielkiej Brytanii. Wrócił w 1960 r. na stanowisko dyrektora technicznego w PLO oraz kierownika Zarzą-

du Funduszu Rozbudowy Floty Handlowej. Od 1962 r. pracował w Polskim Rejestrze Statków, od 1970 r. był na emeryturze.

Zmarł 22 grudnia 1986 r., pochowany jest na Cmentarzu Witomińskim.

„Znów jeden z naszych kolegów tczewskich wyokrętował do nieba. Dnia 22 grudnia na rogu ul. Kilińskiego i Władysława IV samochód ciężarowy najechał na przechodzącego Mieczysława Gąsiorowskiego – zginął na miejscu. [...] z naszego grona Tczewiaków byli [na pogrzebie] prawie wszyscy”³ – napisał do „Okólnika” Jerzy Lewandowski.

Tczewiaci na m/s „Zabrze” w Gdyni 17.09.1970: Ludwik Hermel, Edward Gubała, Stanisław Jaworski, Tadeusz Jasicki, Mieczysław Gąsiorowski

Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; Jolanta Wilgucka, *Mieczysław Gąsiorowski* (maszynopis w zbiorach Sali Tradycji UMG); Jan Kazimierz Sawicki, *Odrodzenie żeglugi morskiej w Polsce 1945-1947*, Gdańsk 1988; „Monitor Polski” 14.05.1938, nr 110; „Okólnik” 1987, nr 155.

³ „Okólnik” 1987, nr 155, s. 41.